

holder paa, at Udstykning ikke kan ske uden Menighedsraadenes Samtykke, og endvidere at der findes et Provstiudvalg, der har Tilsyn i økonomisk Henseende. Jeg vil altsaa haabe, at man vil forstaa, hvad Grunden er til denne Videreorganisation, som altsaa vil være ny for den danske kongerigske Kirke. Jeg deler ganske det Syn, som den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale havde paa disse Provstiudvalg, og jeg finder ikke Spor af Grund til Kirkeforfatningsspørgelsesfrygt i Anledning af disse Udvalg, der er økonomiske Udvalg.

Hvad nu de fem Love angaar, som jeg er speciel Ordfører for, vil jeg først gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovforslaget om Adgang til Præsteembeder i Kirken. Det er en Tilfredsstillelse for mig at se, at dette Lovforslag, som giver nye Klasser fast Adgang til at søge Embeder i Kirken, ikke omfatter Kvinder. Det kirkelige Udvalg fik fra den højtærede Minister forelagt Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder til Behandling, men det kirkelige Udvalg, ogsaa Sønderjyderne, var fuldstændig imod Tanken. Man fremhævede fra Flertallets Side, som der staa i Betænkningen, at det drejer sig om et kirkeligt Spørgsmaal af største Rækkevidde, men at kvindelige Præster vilde betyde et Brud mod al Kristenhedens hidtidige Praksis. Man advarede ogsaa mod den Tanke at lade en enkelt Menighed bestemme, om den vil have en kvindelig Præst, thi dette kunde praktisk talt betyde et Brud i Kirken. Jeg var glad over dette, som er fuldkommen i Overensstemmelse med den Stilling, mit Parti tidligere har taget, da Lovforslaget om Kvinders Adgang til Tjenestestillinger og Hverv var fremme til Drøftelse. Jeg er derfor ogsaa glad over, at dette Lovforslag ikke har optaget denne Sag. Der er sket den Forandring fra den midlertidige Ordning, at Kandidater fra fremmede Universiteter nu er udelukket. Det betød jo i praktisk Henseende meget lidt; det havde Betydning i Sønderjylland, men jeg anser det i Virkeligheden for at være en Forbedring. Der er en lille Rest deraf, idet Missionærer med tysk Uddannelse kan komme ind. — Hovedsagen ved dette Lovforslag er imidlertid, at det giver en varig Adgang for Mænd, der ikke har faaet teologisk Uddannelse, til at faa Præsteembede i Kirken. Døren aabnes, som det blev sagt, varigt for Ikke-Teologer, men med Hensyn til dem følger man det Princip, som det kirkelige Udvalg saa bestemt hævdede, nemlig at de ikke skal søge Embedet, men Embedet søge dem. Altsaa, disse Ikke-Teologer skal

ikke kunne søge alle mulige Embeder, og de skal kun kunne faa Ansættelse, naar de har Rod i en Menighed og er kendt for deres Arbejde der, og at Menigheden der bestemmer, at vedkommende beskikkes til Præst. Naar det er Tilfældet, ser jeg ikke nogen afgørende Grund til at fastholde det kirkelige Udvalgs Forslag om 40 Aars Alderen, saa vil jeg mene, at man kan gaa med til de 35 Aar, som Lovforslaget foreslaar, saa meget mere som det kirkelige Udvalg i Virkeligheden aabnede Adgang for Dispensationer, og desuden en stor Del af det kirkelige Udvalg ønskede de 35 Aar. Jeg skal ikke gøre Vanskeligheder paa det Punkt. Jeg mener videre, det er en absolut Forbedring, naar der nu ogsaa aabnes Adgang for Valgmenigheder til at faa saadanne Præster, og det har ogsaa min Sympati, at der med Hensyn til Forflyttelse opstilles det Vilkaar, at naar saadanne Præster tænker paa at komme ind i et andet Embede, skal Menigheden der paa samme Maade tage Initiativet.

Den Lettelse, Lovforslaget giver med Hensyn til, at $\frac{5}{8}$ af de fremmødte Vælgere i Stedet for, som Udvalget ønskede, $\frac{5}{8}$ af de paa Valglisten opførte, skal kunne afgøre, om Sagen skal fremmes, vil jeg ogsaa mene, man kan gaa med til, da jeg ellers er bange for, at Sagen vil faa grumme lidt praktisk Betydning, men jeg ser paa den anden Side ikke, hvad Nytte den Forandring skal gøre, som er foretaget med det kirkelige Udvalgs Udkast med Hensyn til Menighedens Meddelelse om, at den ønsker en Ikke-Teolog. Det kirkelige Udvalg fastsatte nemlig, at Meddelelsen skulde være indsendt inden en Uge efter Ansøgningsfristens Udløb, det vil med andre Ord sige, at det kirkelige Udvalg aabnede Mulighed for, at man i den Menighed, der ønsker en Ikke-Teolog, kunde være vidende om, hvem der søgte, eller i hvert Fald, om der var Teologer, der søgte. Jeg vil mene, at skulde der forandres noget, burde man forandre paa en saadan Maade, at Meddelelsen om, hvorvidt man ønskede en Lægmand, først kom fra Menigheden, naar den var klar over, hvilke Ansøgere af normal Art der var til Embedet. Hvis Menigheden saa ønsker en Lægmand, er det et Vidnesbyrd om, at et saadant Ønske bunder dybt, men jeg synes ikke, man skal forhindre dem i at faa at vide, om der er Ansøgere, og hvilke Ansøgere der er. Jeg skal for øvrigt gøre opmærksom paa en Misforstaaelse, der er indløbet i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det kirkelige Udvalg henregnede ikke de Mennesker, der har Skoleembedseksamen med Kristendoms-